

Polední mše svatá v sobotu 2. 10. 2021 na Svaté Hoře

otec Montfort Okanwikpo, SHL

Evangelium o Zvěstování: Lukáš 1,26-38

*Každá ztráta duše je pro Pannu Marii strašně bolestná,
nesnesitelná*

Každé poledne se nejenže modlíme Anděl Páně, ale také oslavujeme Mariino „ano“ – proč to děláme? Zaprvé: Maria je naší matkou, zadruhé je naším vzorem a za třetí je naším vším. Musíme s ní být jedno. Jediným řešením pro spásu vaší vlastní duše, mojí duše a vůbec jakékoliv duše je sjednocení s Marií. Bez Marie není spásy. Ona je Matkou spásy. Touží po tomto sjednocení se mnou, s tebou, s námi, se všemi. Toto sjednocení s námi je pro ni bolestí, křížem, ale také korunou. Kdyby jí na nás nezáleželo, neměla by starosti, ale protože o nás má mateřskou péči, týká se jí všechno, co se týká nás. Sladká matko, sladká matko. Když je dítě nemocné, když pláče, když má hlad, co se děje s jeho matkou? Matka více cítí hlad, matka je více nemocná, matka pláče více než dítě. A každá duše, kdykoliv nějaká duše z celého stvoření spáchá hřích, všechno to útočí na srdce Maminky Marie. Její srdce je neustále probodáváno – každým hříchem, každou lží, každým nedostatkem lásky k Bohu.

Můžeme si přečíst u Marie Valtorty, že když Jidáš chtěl spáchat sebevraždu, Maria ho prosila: „Nezabíjej se, Ježíš ti odpustí.“ Ale Jidáš na Marii nedbal a oběsil se. Každá ztráta duše je pro Pannu Marii strašně bolestná, nesnesitelná. Proto jediný způsob, jak ji můžeme udělat šťastnou, je spása všech duší, když budeme žít tento život dokonale, aby už žádná další duše nebyla zatracena. Děkuji Bohu za vás, kteří jste zde: otče Pascale, moji drazí bratři a sestry, moji drazí bratři a sestry, bratře Hillary, Jane, matko Christino, sestro Terezo, sestro Perpetuo, sestro Aničko. Což to nevidíte? Dosáhli jsme sta procent.

Mohu teď říci Bohu jako Abraham o Sodomě a Gomoře: „Když budu mít šest lidí, kteří se nikdy nezpozdí, nikdy nejsou nepřítomni, nejsou mezi nimi rozepře, nezávidí, jsou jednotní – jedna mysl, jedno srdce, jedno tělo...“ Bůh vám žehnej.